

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (četvrto vijeće)

21. siječnja 2016. *

„Zahtjev za prethodnu odluku – Uredba (EZ) br. 883/2004 – Članak 5. – Pojam ‚istovjetna davanja‘ – Jednako postupanje s davanjima za slučaj starosti u dvije države članice Europskog gospodarskog prostora – Nacionalni propis koji uzima u obzir davanja za slučaj starosti koja se primaju u drugim državama članicama radi izračuna iznosa socijalnih doprinosa“

U predmetu C-453/14,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Verwaltungsgerichtshof (upravni sud, Austrija), odlukom od 10. rujna 2014., koju je Sud zaprimio 29. rujna 2014., u postupku

Vorarlberger Gebietskrankenkasse,

Alfred Knauer

protiv

Landeshauptmann von Vorarlberg

uz sudjelovanje:

Rudolfa Mathisa

SUD (četvrto vijeće),

u sastavu: L. Bay Larsen, predsjednik trećeg vijeća u svojstvu predsjednika četvrtog vijeća, J. Malenovský, M. Safjan, A. Prechal (izvjestiteljica) i K. Jürimäe, suci,

nezavisni odvjetnik: Y. Bot,

tajnik: V. Giacobbo-Peyronnel, administratorica,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 16. srpnja 2015.,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

— za Vorarlberger Gebietskrankenkasse, J. Lercher, *Rechtsanwalt*,

— za A. Knauera, J. Nagel i M. Bitriol, *Rechtsanwälte*,

— za austrijsku vladu, G. Hesse, u svojstvu agenta,

* Jezik postupka: njemački

— za vladu Ujedinjene Kraljevine, V. Kaye, u svojstvu agenta, uz asistenciju T. de la Mare, QC,
— za Europsku komisiju, M. Kellerbauer i D. Martin, u svojstvu agenata,
— za Nadzorno tijelo EFTA-e, M. Moustakali, MX. Lewis i M. Schneider, u svojstvu agenata,
saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 12. studenoga 2015.,
donosi sljedeću

Presudu

- 1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 5. Uredbe (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti (SL L 166, str. 1. i ispravak SL L 200 str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 3., str. 160.), kao i članka 45. UFEU-a.
- 2 Zahtjev je upućen u okviru spora između Vorarlberger Gebietskrankenkasse (regionalni fond Landa Vorarlberg za slučaj bolesti, u daljnjem tekstu: fond za slučaj bolesti) i A. Knauera, s jedne strane, te Landeshauptmann von Vorarlberg (guvernera Landa Vorarlberg), s druge strane, u vezi s A. Knauerovom obvezom plaćanja doprinosa u austrijski sustav osiguranja za slučaj bolesti na temelju mjesečnih mirovina koje mu isplaćuje strukovni mirovinski sustav Kneževine Lihtenštajn.

Pravni okvir

Pravo Unije

- 3 U skladu s uvodnom izjavom 9. Uredbe br. 883/2004:
„Sud je nekoliko puta dao mišljenje o mogućnosti jednakog postupanja s davanjima, dohotkom i činjenicama; ovo bi načelo trebalo izričito usvojiti i razviti ga, poštujući sadržaj i duh sudskih odluka.“
- 4 Članak 3. navedene uredbe, naslovljen „Materijalno područje primjene“, navodi:
„1. Ova se Uredba primjenjuje na sve zakonodavstvo s obzirom na sljedeće grane socijalne sigurnosti:
[...]
(d) davanja za slučaj starosti;
[...]"
- 5 U skladu s člankom 5. te uredbe naslovljenom „Jednako postupanje s davanjima, dohotkom, činjenicama ili događajima“:
„Ako ovom Uredbom nije drukčije predviđeno, a u smislu posebno utvrđenih provedbenih propisa, primjenjuje se sljedeće:
(a) ako na temelju zakonodavstva nadležne države članice primanje davanja iz sustava socijalne sigurnosti i drugog dohotka ima određene pravne učinke, odgovarajuće odredbe tog zakonodavstva također se primjenjuju na primanje istovjetnih davanja ostvarenih na temelju zakonodavstva druge države članice ili na dohodak ostvaren u drugoj državi članici;

(b) ako se na temelju zakonodavstva nadležne države članice pravni učinci pripisuju pojavi određenih činjenica ili događaja, ta država članica uzima u obzir slične činjenice ili događaje koji nastanu u bilo kojoj državi članici kao da su nastali na njihov[u] državnom području.“

6 Članak 9. Uredbe br. 883/2004, naslovljen „Izjave država članica o području primjene ove Uredbe“, propisuje u stavku 1. da države članice notificiraju Europskoj komisiji u pisanom obliku, među ostalim, zakonodavstva i sustave na koje se odnosi članak 3. navedene uredbe.

7 Članak 30. te uredbe, naslovljen „Doprinosi umirovljenika“, propisuje:

„1. Ustanova države članice koja je nadležna na temelju zakonodavstva koje primjenjuje za odbitke na ime doprinosa za slučaj bolesti [...] može zatražiti i dobiti povrat takvih odbitaka, određenih prema zakonodavstvu koje primjenjuje, samo u mjeri u kojoj trošak naknada [...] snosi ustanova navedene države članice.

2. Ako [...] stjecanje davanja za slučaj bolesti, davanja za majčinstvo i istovjetnih davanja za očinstvo ovisi o uplati doprinosa ili o sličnim uplatama prema zakonodavstvu države članice u kojoj dotični umirovljenik boravi, takvi se doprinosi ne plaćaju na osnovi takvog boravišta.“

8 Članak 53. Uredbe br. 883/2004, naslovljen „Pravila za sprečavanje preklapanja“, u stavku 1. propisuje:

„Svako preklapanje invalidskih davanja, za slučaj starosti i davanja za nadživjele osobe, određenih ili ostvarenih na osnovi razdoblja osiguranja i/ili boravišta koja je navršila ista osoba, smatra se preklapanjem istovrsnih davanja.“

9 U skladu s člankom 30. Uredbe (EZ) br. 987/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o utvrđivanju postupka provedbe Uredbe (EZ) br. 883/2004 (SL L 284, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 171.), naslovljen „Doprinosi umirovljenika“:

„Ako osoba prima mirovinu od više država članica, iznos doprinosa oduzetih od svih isplaćenih mirovina ni pod kojim okolnostima ne može biti viši od iznosa oduzetog u odnosu na osobu koja prima isti iznos mirovine od nadležne države članice.“

10 Uredbe br. 883/2004 i br. 987/2009 primjenjuju se na Lihtenštajn na temelju Odluke Zajedničkog odbora [Europskog gospodarskog prostora] br. 76/2011 od 1. srpnja 2011. o izmjeni Priloga VI. (Socijalna sigurnost) i Protokola 37 Sporazumu o EGP-u (SL L 262, str. 33.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 109., str. 263.).

Austrijsko pravo

11 Članak 73.a stavak 1. Zakonika o socijalnoj sigurnosti (Allgemeines Sozialversicherungsgesetz), u svojoj verziji nakon Drugog zakona iz 2010. o izmjeni sustava socijalne sigurnosti (2. Sozialversicherungs-Änderungsgesetz 2010, BGBl. I, 102/2010, u daljnjem tekstu: Zakonik o socijalnoj sigurnosti), propisuje:

„Korisnik strane mirovine koji je obuhvaćen područjem primjene

— [Uredbe br. 883/2004] [...]

[...]

mora, ako ima pravo na davanja u okviru osiguranja za slučaj bolesti, uplatiti doprinose u sustav osiguranja za slučaj bolesti u skladu s člankom 73. stavcima 1. i 1.a i na temelju te strane mirovine. Taj doprinosospijeva na datum na koji se isplaćuje strana mirovina.“

- 12 Sud koji je uputio zahtjev objašnjava u vezi s austrijskim mirovinskim sustavom koji je uspostavljen zakonikom o socijalnoj sigurnosti da je cilj mirovinskog osiguranja, koje osiguranike osobito zaštićuje od rizika povezanih s dobi, omogućavanje osiguraniku zadržavanja životnog standarda s obzirom na standard koji je uživao prije svojeg umirovljenja. Za ostvarenje prava na starosnu mirovinu osiguranik mora navršiti zakonsku dob za mirovinu te određeno razdoblje biti osiguran u obveznom osiguranju. Svaki radnik koji je zaposlen kod poslodavca s plaćom iznad određenog najnižeg praga u načelu je obvezni osiguranik. Osiguranici obveznog mirovinskog osiguranja koji žele ostvariti mirovinski dodatak u odnosu na mirovinu na koju bi inače imali pravo mogu slobodno ugovoriti dopunsko osiguranje uplaćivanjem doprinosa s utvrđenim najvišim godišnjim iznosom. Kad je riječ o sustavu mirovinskog osiguranja na temelju generacijske solidarnosti, uplaćeni doprinosi koriste se izravno za financiranje davanja. Mirovinskim osiguranjem upravljaju osiguravajuća poduzeća.

Lihtenštajnsko pravo

- 13 Iz odluke o upućivanju zahtjeva proizlazi da se lihtenštajnski mirovinski sustav temelji na tri stupa, odnosno na osiguranju za slučaj starosti i nadživjelih osoba (prvi stup), strukovnom mirovinskom sustavu (drugi stup) i dopunskim privatno ugovorenim osiguranjima (treći stup).
- 14 Osiguranje za slučaj starosti i nadživjelih osoba jest doprinosni sustav koji se financira iz doprinosa, a strukovni mirovinski sustav, kojeg uređuje Zakon o strukovnom mirovinskom sustavu (Gesetz über die betriebliche Personalvorsorge) od 20. listopada 1987., jest sustav koji se temelji na kapitalizaciji. On se nadovezuje na sustav osiguranja za slučaj starosti i nadživjelih osoba, kao i na radni odnos. Osiguranje u strukovnom mirovinskom sustavu u načelu je obavezno i uz osiguranje za slučaj starosti i nadživjelih osoba mora omogućiti osiguraniku zadržavanje životnog standarda s obzirom na standard koji je uživao prije svojeg umirovljenja. Za provedbu strukovnog mirovinskog sustava zaduženo je u načelu tijelo koje uspostavlja ili koristi poslodavac, odnosno tijelo socijalne skrbi. Ta tijela mogu isplaćivati minimalna zakonska davanja odnosno osigurati isplatu određenih viših davanja nego što su to ta minimalna davanja, a uvijek u istom pravnom i organizacijskom okviru. Definicija i organizacija strukovnog mirovinskog sustava u velikoj se mjeri ne uređuje na vlastitu inicijativu ili volju osoba na koje se odnose rizici povezani s dobi.
- 15 Kneževina Lihtenštajn notificirala je u skladu s člankom 9. Uredbe br. 883/2004 da Zakon o strukovnom mirovinskom sustavu ulazi u materijalno područje primjene te uredbe.

Glavni postupak i prethodno pitanje

- 16 Iz odluke o upućivanju zahtjeva proizlazi da A. Knauer i R. Mathis prebivaju u Austriji i da su u svojstvu korisnika austrijske mirovine osigurani u sustavu osiguranja za slučaj bolesti u skladu sa Zakonikom o socijalnoj sigurnosti. S obzirom na to da su ranije radili u Švicarskoj i Lihtenštajnu, oni primaju starosne mirovine koje isplaćuje mirovinski fond u okviru lihtenštajnskog strukovnog mirovinskog sustava (u daljnjem tekstu: lihtenštajnski mirovinski fond).
- 17 Fond za slučaj bolesti obvezao je od listopada 2011. A. Knauera i R. Mathisa na plaćanje doprinosa u sustav osiguranja za slučaj bolesti na temelju mjesečnih mirovina koje im isplaćuje lihtenštajnski mirovinski fond.

- 18 Dvema odlukama od 10. prosinca 2013. guverner Landa Vorarlberg smanjio je iznos doprinosa A. Knauera i R. Mathisa u sustav osiguranja za slučaj bolesti jer je samo dio strukovnog mirovinskog sustava, odnosno dio koji se odnosi na minimalna zakonska davanja, ulazio u područje primjene Uredbe br. 883/2004 te je bio obuhvaćen obvezom doprinosa propisanih u članku 73.a Zakonika o socijalnoj sigurnosti. Nasuprot tomu, dopunski dio koji je predviđen Zakonom o strukovnom mirovinskom sustavu i predstavlja viša davanja nego što su to minimalna davanja, nije ulazio u navedeno područje primjene. Isto je vrijedilo i za dio lihtenštajnskog strukovnog mirovinskog sustava koji se odnosio na davanja koja su se isplaćivala na temelju doprinosa uplaćenih prije stupanja na snagu Zakona o strukovnom mirovinskom sustavu, odnosno prije 1. siječnja 1989. S tim je dijelom valjalo postupati na isti način kao i s dopunskim dijelom.
- 19 Fond za slučaj bolesti podnio je tužbu pred sudom koji je uputio zahtjev protiv tih dviju odluka, a A. Knauer protiv odluke koja se odnosila na njega. Prema mišljenju fonda za slučaj bolesti, dospjeli doprinosi moraju se računati na temelju cjelokupnih mjesečnih mirovina koje je A. Knaueru i R. Mathisu isplaćivao lihtenštajnski mirovinski fond, dok je A. Knauer smatrao da na temelju tih mirovina nema osnove za nikakve doprinose.
- 20 Prema mišljenju suda koji je uputio zahtjev, usporedba zakonskih pretpostavki za dodjelu starosnih mirovina na temelju Zakonika o socijalnoj sigurnosti, s jedne strane, i Zakona o strukovnom mirovinskom sustavu, s druge strane, upućuje na to da se radi o istovjetnim davanjima u smislu članka 5. podtočke (a) Uredbe br. 883/2004. Taj sud smatra da potonje mirovine ulaze u područje primjene te uredbe. Naime, navedene mirovine temelje se na pravnim odredbama dotične države u vezi s granom ili sustavom socijalne sigurnosti davanja za slučaj starosti i, štoviše, Kneževina Lihtenštajn notificirala je da Zakon o strukovnom mirovinskom sustavu u cijelosti ulazi u materijalno područje primjene navedene uredbe.
- 21 Međutim, sud koji je uputio zahtjev smatra da nije moguće isključiti, s jedne strane, da se lihtenštajnski strukovni mirovinski sustav ne može smatrati istovjetnim u smislu članka 5. te uredbe, neovisno o tome što pripada kategoriji usklađenih mirovinskih sustava kako je potvrđeno navedenom notifikacijom, jer osiguranicima nudi mogućnost da samostalno urede vlastiti mirovinski sustav i, s druge strane, da se uračunavanje svih davanja koje isplaćuje navedeni mirovinski sustav u osnovicu za doprinos u austrijsko osiguranje za slučaj bolesti mora smatrati prema pravu Unije nedopuštenom mjerom koja sprečava ostvarenje slobode kretanja čije je načelo propisano u članku 45. UFEU-a.
- 22 U tim je okolnostima Verwaltungsgerichtshof (upravni sud) odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeće prethodno pitanje:

„Trebali li članak 5. Uredbe br. 883/2004, s obzirom na članak 45. UFEU-a, tumačiti na način da su starosne mirovine iz strukovnog mirovinskog sustava (koji uspostavlja i osigurava država, koji treba na odgovarajući način omogućiti zadržavanje uobičajenog životnog standarda, koji funkcionira prema načelu kapitalizacije, koji je načelno obvezatan, ali može predvidjeti i doprinose koji prelaze zakonski minimum i viša davanja i za čiju je provedbu zaduženo tijelo socijalne skrbi koje treba uspostaviti ili koristiti poslodavac, kao što je u ovom slučaju 'drugi stup' lihtenštajnskog mirovinskog sustava) i starosne mirovine iz zakonskog mirovinskog sustava (koji također uspostavlja i osigurava država, koji treba na odgovarajući način omogućiti zadržavanje uobičajenog životnog standarda, no funkcionira prema načelu generacijske solidarnosti, koji je obvezatan i za čiju su provedbu zadužena tijela mirovinskog osiguranja uspostavljena zakonom, kao što je to u ovom slučaju austrijski sustav) 'istovjetne' u smislu te odredbe?“

O prethodnom pitanju

- 23 Uvodno, kao prvo valja navesti da su davanja za slučaj starosti obuhvaćena područjem primjene Uredbe br. 883/2004 s obzirom na to da su navedena u izjavi u smislu članka 9. te uredbe (vidjeti u tom smislu presude Mora Romero, C-131/96, EU:C:1997:317, t. 25., kao i Pérez García i dr., C-225/10, EU:C:2011:678, t. 36.).
- 24 Nesporno je da je na temelju članka 9. Uredbe br. 883/2004 cijeli strukovni mirovinski sustav o kojem je riječ u glavnom postupku bio predmet izjave Kneževine Lihtenštajn, koju valja izjednačiti s državom članicom za potrebe primjene navedene uredbe. Stoga davanja za slučaj starosti koje isplaćuje taj sustav treba shvaćati na način da ulaze u područje primjene te uredbe.
- 25 Kao drugo, iako pitanje općenito navodi članak 5. Uredbe br. 883/2004, ono se u biti odnosi na tumačenje pojma „istovjetna davanja“ u smislu članka 5. podtočke (a) te uredbe.
- 26 U tim okolnostima, pitanje koje je postavio sud koji je uputio zahtjev treba shvatiti na način da pita treba li članak 5. podtočku (a) navedene uredbe tumačiti na način da su u okolnostima kao što su to one o kojima je riječ u glavnom postupku davanja za slučaj starosti koje isplaćuje strukovni mirovinski sustav države članice i davanja koje isplaćuje zakonski mirovinski sustav druge države članice, a oba su sustava obuhvaćena područjem primjene iste uredbe, istovjetna davanja u smislu te odredbe.
- 27 U skladu s ustaljenom sudskom praksom Suda, radi utvrđivanja dosega neke odredbe prava Unije, u konkretnom slučaju članka 5. podtočke (a) Uredbe br. 883/2004, valja istodobno voditi računa o njezinu tekstu, o njezinu kontekstu i o njezinim ciljevima (vidjeti osobito presudu Angerer, C-477/13, EU:C:2015:239, t. 26. i navedenu sudsku praksu).
- 28 Tekst te odredbe ne sadržava naznake o načinu na koji treba tumačiti izraz „istovjetna davanja“. Međutim, kao što je to naveo nezavisni odvjetnik u točki 54. svojeg mišljenja, a suprotno stajalištu Komisije, pojam „istovjetna davanja“ u smislu članka 5. podtočke (a) Uredbe br. 883/2004 nema nužno isto značenje kao pojam „istovrsna davanja“ iz članka 53. te uredbe. Naime, da je zakonodavac Unije želio primijeniti kriterije iz sudske prakse u vezi s tumačenjem tog pojma „istovrsna davanja“ u kontekstu primjene pravila o zabrani preklapanja, bio bi koristio isti izričaj u okviru primjene načela izjednačavanja.
- 29 Kad je riječ o kontekstu članka 5. podtočke (a) Uredbe br. 883/2004, cilj drugih odredaba, kao što su to članak 30. te uredbe i članak 30. Uredbe br. 987/2009, uistinu može biti uređenje pretpostavki u kojima ustanova države članice može, u okolnostima kao što su to one o kojima je riječ u glavnom postupku, zatražiti i dobiti povrat odbitaka na ime doprinosa za slučaj bolesti. Međutim, ta okolnost sama po sebi ne isključuje mogućnost da je cilj i tog članka 5. podtočke (a) uređenje tih pretpostavki.
- 30 Uostalom, iz članka 30. Uredbe br. 883/2004 i članka 30. Uredbe br. 987/2009 proizlazi da ti članci uvode točno određena ograničenja kada države članice mogu zatražiti i dobiti povrat odbitaka, među ostalim, na ime doprinosa za slučaj bolesti. Dakle, cilj navedenih članaka nije uređenje tog zahtjeva i povrata na način da bi oni, na temelju uvodne rečenice članka 5. Uredbe br. 883/2004, bili isključeni iz područja primjene navedenog članka 5. podtočke (a).
- 31 Što se tiče svrhe članka 5. podtočke (a) Uredbe br. 883/2004, iz uvodne izjave 9. te uredbe proizlazi da je zakonodavac Unije želio u tekstu navedene uredbe unijeti načelo sudske prakse izjednačavanja davanja, dohotka i činjenica kako bi se taj članak promijenio uz poštovanje biti i duha sudskih odluka Suda.
- 32 Dakle, kao prvo treba navesti da se dva davanja za slučaj starosti ne mogu smatrati istovjetnima u smislu članka 5. podtočke (a) navedene uredbe samo na temelju toga što su oba obuhvaćena područjem primjene iste uredbe. Naime, ne samo da sudska praksa Suda ne podupire takvo

tumačenje, nego bi se njime poništio i doseg zahtjeva istovjetnosti koji je propisan u navedenoj odredbi na način kako je želio zakonodavac Unije, a s obzirom na to da je njegov cilj, u svakom slučaju, primjena na davanja koja su obuhvaćena navedenim područjem primjene.

- 33 Nadalje, kad je riječ osobito o davanjima za slučaj starosti, kao što su to ona o kojima je riječ u glavnom postupku, i uzimajući u obzir sudsku praksu Suda na koju upućuje zakonodavac Unije u uvodnoj izjavi 9. Uredbe br. 883/2004, pojam „istovjetna davanja“ u smislu članka 5. podtočke (a) te uredbe treba tumačiti na način da se u biti odnosi na dva usporediva davanja za slučaj starosti (vidjeti u tom smislu presudu Klöppel, C-507/06, EU:C:2008:110, t. 19.).
- 34 Kad je riječ o usporedivosti takvih davanja za slučaj starosti, valja uzeti u obzir cilj tih davanja i propisa kojim su uvedeni (vidjeti analogijom presudu O, C-432/14, EU:C:2015:643, t. 33.).
- 35 Što se tiče predmeta u glavnom postupku, iz sâmog teksta pitanja proizlazi da davanja za slučaj starosti koja isplaćuje lihtenštajnski strukovni mirovinski sustav i davanja koja isplaćuje austrijski zakonski mirovinski sustav imaju isti cilj da se njihovim osiguranicima zajamči zadržavanje životnog standarda s obzirom na standard koji su uživali prije svojeg umirovljenja.
- 36 Iz toga slijedi da se davanja za slučaj starosti kao što su to ona o kojima je riječ u glavnom postupku moraju smatrati usporedivima. U tom pogledu, kao što je to naveo nezavisni odvjetnik u točki 60. svojeg mišljenja, okolnost postojanja razlika, posebice u odnosu na način na koji su stečena prava na ta davanja ili u odnosu na mogućnost da osiguranici uživaju dobrovoljna dopunska davanja, ne opravdava drukčiji zaključak.
- 37 Naposljetku, ne čini se da u okolnostima kao što su to one o kojima je riječ u glavnom postupku postoji objektivno opravdanje da se s predmetnim davanjima za slučaj starosti ne postupa na isti način. Takvo bi opravdanje moglo postojati, ovisno o slučaju, a kao što je to opravdano navelo Nadzorno tijelo EFTA-e, kada bi se za davanja za slučaj starosti koja isplaćuje lihtenštajnski strukovni mirovinski sustav u Austriji ubirali doprinosi za pokrivanje davanja za slučaj bolesti, a da su takvi doprinosi već ubrani u Lihtenštajnu. Međutim, iz spisa koji je podnesen Sudu ne proizlazi da je to slučaj u okolnostima predmeta u glavnom postupku.
- 38 Stoga na upućeno pitanje valja odgovoriti da članak 5. podtočku (a) Uredbe br. 883/2004 treba tumačiti na način da su u okolnostima kao što su to one o kojima je riječ u glavnom postupku davanja za slučaj starosti koje isplaćuje strukovni mirovinski sustav države članice i davanja koje isplaćuje zakonski mirovinski sustav druge države članice, a oba su sustava obuhvaćena područjem primjene iste uredbe, istovjetna davanja u smislu te odredbe ako dvije kategorije davanja imaju isti cilj da se njihovim osiguranicima zajamči zadržavanje životnog standarda s obzirom na standard koji su uživali prije svojeg umirovljenja.

Troškovi

- 39 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenoga, Sud (četvrto vijeće) odlučuje:

Članak 5. podtočku (a) Uredbe (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti treba tumačiti na način da su u okolnostima kao što su to one o kojima je riječ u glavnom postupku davanja za slučaj starosti koje isplaćuje strukovni mirovinski sustav države članice i davanja koje isplaćuje zakonski mirovinski sustav druge države članice, a oba su sustava obuhvaćena područjem primjene iste uredbe, istovjetna

davanja u smislu te odredbe ako dvije kategorije davanja imaju isti cilj da se njihovim osiguranicima zajamči zadržavanje životnog standarda s obzirom na standard koji su uživali prije svojeg umirovljenja.

Potpisi